

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо Проекту Закону
про внесення змін до Кримінального кодексу України
(щодо захисту авторитету держави)
(реєстр. № 4029 від 05 лютого 2016 року)**

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 06 вересня 2016 року (протокол №50) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо захисту авторитету держави) (реєстр. № 4029 від 05 лютого 2016 року) (далі - Законопроект), поданий народним депутатом України Матейченком К.В.

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту його метою є доповнення правової класифікації системи злочинів спрямованих проти авторитету держави, де чітко визначається об'єкт злочину, що в свою чергу сприятиме більш чіткому визначенню суспільної сутності вчиненого злочину, ступеню його тяжкості, місця в системі злочинів та для вірної його кваліфікації. А також ініціатива спрямована на створення правових засад відповідальності за публічне приниження гідності українського народу, а відповідно – й упередження таких дій через дії спрямовані на паплюження історичної пам'яті українського народу і нації.

Для досягнення поставленої мети автором пропонується внести зміни до статті 338 Кримінального кодексу України, змінивши її назву та доповнивши частину першу цієї статті новими складами, які визначають і кваліфікують злочинність спрямованих на підриг авторитету держави дій, а також дій покликаних нанести принижень і образ в адрес історичної пам'яті українського народу і нації.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

В Конституції України визначено, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до Законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти

приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8).

Держава сприяє консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури (стаття 11 Конституції України).

Згідно до приписів частини першої статті 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України (стаття 65 Основного Закону України).

Нормою частини першої статті 68 Конституції України встановлено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 Рішення Конституційного Суду України від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001).

Відповідно до статті 3 Кримінального кодексу України законодавство України про кримінальну відповідальність становить Кримінальний кодекс України, який ґрунтується на Конституції України та загальновизнаних принципах і нормах міжнародного права (частина перша); злочинність діяння, а також його караність та інші кримінально-правові наслідки визначаються тільки цим Кодексом (частина третя).

За висловленою у рішенні Конституційного Суду України від 16 червня 2011 року № 6-рп/2011 позицією, державні символи України нерозривно пов'язані за своїм змістом з її державним суверенітетом <...>. Державні символи є підтвердженням факту існування держави, її суверенітету та спрямовані на зміцнення її авторитету, зокрема під час проведення урочистих заходів та офіційних церемоній. Держава встановлює порядок використання державних символів та належну систему їх правового захисту, за яких забезпечується повага та гідне ставлення до державних символів.

З огляду на викладене цілком логічним, обґрунтованим та таким, що не суперечить Основному Закону України, є включення запропонованих автором норм щодо захисту авторитету України як суверенної держави до статті 338 Кримінального кодексу України.

Враховуючи вищенаведене, Комітет з питань правової політики та правосуддя дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до

Кримінального кодексу України (щодо захисту авторитету держави)
(реєстр. № 4029 від 05 лютого 2016 року), поданий народним депутатом України
Матейченком К.В. не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

A handwritten signature in blue ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized representation of the name R.P. Knyazevich.

Р.П.КНЯЗЕВИЧ